

danne Ønsker fremføres enstemmigt fra samtlige kommunale Organisationer ude over Landet, er det Ønsker, man ganske roligt kan tilsidesætte. Det tror jeg ikke at det ærede Medlem i mere neutrale Øjeblikke vil fastholde. Jeg maa derfor vedvarende anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Dahlgaard: Naar den højtærede Indenrigsminister havde faaet den Opfattelse, at jeg vilde være ubehagelig overfor Ministeren ved denne Lejlighed, maa jeg sige, at det var ingenlunde min Mening. Jeg føler ikke paa nogen Maade Trang dertil. Naar jeg fremsatte den Bemærkning, Ministeren hentydede til, var det, fordi jeg havde saa stærkt fremhævet, hvad jeg var uenig med det ærede Medlem Hr. Pinstrup i, og saa vilde jeg paa den anden Side ogsaa gerne fremhæve, hvad jeg var enig med ham i, nemlig at der ingen Sammenhæng var i, hvad der sker *i øvrigt*; men selvfølgelig gælder Bemærkningen ikke det foreliggende Lovforslag, det er ganske klart. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at nu kom det ved det ærede Medlems sidste Bemærkning igen frem, at der er et Omraade i denne Sag, hvor det ærede Medlem ikke er ganske med. Han vidste ikke, hvorvidt Ernæringskontoret var ophævet, skønt det ærede Medlem selv har stemt for en Lov, hvorefter det bibeholdes. Derfor vil jeg tro, at hvis Diskussionen fortsættes tilstrækkelig længe, vil der komme saa mange Beviser til Fordel for det, her foreslaas, at selv det ærede Medlem vil give sig. Det ærede Medlem fremsatte den Bemærkning, at for mig vilde det selvfølgelig være en Glæde at se hele Landet omspændt af nye Kontorer og Embedsmænd. Dertil kan jeg kun sige, at det er en ufin Maade at diskutere paa, som det ærede Medlem selvfølgelig ikke vilde neklade sig til at anvende, hvis han ikke var i det daarlige Humør, han har været i de sidste Dage. Det ærede Medlem vilde, hvis han havde fulgt min Virksomhed her i Rigsdagen overfor de Lovforslag, jeg har arbejdet med paa, vide, at jeg overalt har modvirket Tendenser hos Regeringen og Venstrepartiet i Retning af at forøge Embedsstyret.

Mads Gram: Da de sønderjydske Landsdele er blevet nævnt et Par Gange i Forbindelse med Forslaget om Folkeregistre, vil jeg gerne med et Par Ord anbefale Vedtagelsen af Forslaget. Vi har i de sønderjydske Landsdele haft Tilmeldingslister un-

der Fremmedherredømmet, men det er jo ikke givet, at alt, hvad vi har haft under Fremmedherredømmet, har været upraktisk. Der var ogsaa Ting under den tyske Administration, der var praktisk indrettet og var brugelige, og vi mener da, at det kun er rimeligt, at vi, saa vidt vi kan blive enige med de øvrige Medlemmer i Rigsdagen derom, ønsker at faa det, vi har fundet formaalstjenligt, ført over under danske Forhold. Det er ikke ud fra en teoretisk Betragtning, at vi finder disse Folkeregistre praktiske, thi i de sønderjydske Amter er det efter Genforeningen gaaet saaledes, at Sogneraadforeningen, der ogsaa er repræsenteret dernede, ad Frivillighedens Vej er gaaet til at indrette et Folkeregister, idet man har anset det for et ypperligt Hjælpemiddel for Administrationen. Jeg skal gerne indrømme, at saadan som det moderne Samfund efterhaanden udvikler sig med at indrette baade det ene og det andet, saa at det bliver Forsorg og Formyndere for Statsborgerne, kan det blive ret indviklet og besværligt for Administrationen. Der er nu samlet saa mange Mennesker paa en lille Plet, at der maa gribes ind paa utallige Omraader og skaffes Orden, og da er det ogsaa nødvendigt, at der holdes Rede paa de enkelte Personer og deres Forhold. Thi hvis det bliver saaledes, at det kun er de ærlige, der kommer til at bære Byrderne, hvorimod de, der har en mindre ømtaalelig Samvittighed, kan stryge Byrderne af sig, fordi der ingen Kontrol er, saa synes jeg, det er mindre heldigt. Jeg tror, at Folkeregistrene vil være et ypperligt Hjælpemiddel til at føre Kontrol og til at holde dem med den mere rummelige Samvittighed til Ilden, saa de ogsaa kommer til at gøre deres Borgerpligt, og jeg tror, at den Udgift, det vil forvolde, let vil opvejes af de økonomiske Fordele, som Registrene vil føre med sig, og derfor vil jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Pinstrup: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at fordi jeg ikke af Naturen er saa selvglad som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, saa bør han ikke deraf slutte, at jeg er ude af Sindsligevægt, det er jeg paa ingen Maade. — Den højtærede Minister u. P. Hr. Klaus Berntsen ved jo meget vel, at Sogneraadforeningerne gennem en Aarrække var imod denne Reform, og det var først under Krigens urolige Forhold, at de gik med til at imødekomme de Krav, som Byerne længe havde stillet. Mit Motiv til at være imod det her fore-